

اسرائیل پس از جنگ آبستن تغییرات ماهوی

یوهانان بلزنر

جامعه اسرائیل ماه‌ها قبل از حملات حماس در هفتم اکتبر، بیش از هر زمان دیگری قطعی شده بود و تلاش‌های دولت راست افراطی بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر برای سرکوب اصلاحات ضددموکراتیک مدنظرش، بزرگ‌ترین و پایدارترین اعتراض‌هایی را به دنبال داشت که اسرائیل تا به حال به خود دیده بود. در تابستان گذشته، نظرسنجی‌ها نشان داد ۴۵درصد از مردم بر این باورند اسرائیل در آستانه یک جنگ داخلی خشونت‌بار قرار دارد. پس از حملات و تصمیم متعاقب دولت برای راه‌اندازی یک کارزار همه‌جانبه علیه حماس، اسرائیلی‌ها پشت جنگ متحد شدند، با این حال، نمی‌توان گفت قطب‌بندی جامعه از بین رفته است، به طوری که حتی در حال حاضر و در اوج جنگ هم اعتماد اسرائیلی‌ها به دولت در پایین‌ترین حد خود قرار دارد. این برای دولت و توانایی‌اش در شکل‌دادن به نظم ی پایدار پس از جنگ چه معنایی دارد؟

■■■■

این یک واقعیت است که پس از هفتم اکتبر، هیچ چیز در اسرائیل هرگز مثل قبل نخواهد بود، اگرچه پیش‌بینی نتیجه و اثرات درازمدت جنگ غیرممکن است اما بسیاری به این نکته اشاره کرده‌اند که ساختار سیاسی و دکتربین‌های امنیتی اسرائیل تا حدود زیادی دستخوش تغییرات عمیق خواهد شد، ضمن اینکه شکست‌های اطلاعاتی فاجعه‌بار، قطعاً پیامدهای گسترده‌ای در تأسیسات امنیتی و دفاعی اسرائیل خواهد داشت. اسرائیل باید کلیت روبریکر خود را در قبال مناقشه فلسطین اصلاح کند. بسیاری همچنین بر این باورند نتانیاھو باید در پایان جنگ از قدرت

■ نیل مک فار کوهار

منتقدان داخل و بیرون اسرائیل، این پرسش را مطرح کرده‌اند که آیا عزم نابودی حماس به عنوان یک سازمان عمیقاً ریشه‌دار، یک هدف واقع‌بینانه است؟ یک مشاور پیشین امنیت ملی اسرائیل، این هدف را «کنگ و مبهم» توصیف می‌کند. از سال ۱۹۸۷ که حماس سربر آورد، این گروه در برابر تلاش‌های گوناگون رهبران و رهبرانش، جان به در برده است. به گفته تحلیلگران سیاسی و نظامی، ساختار حماس به گونه‌ای طراحی شده است که بتواند اینگونه موقعیت‌های اضطراری را هضم کند. از آن گذشته، تاکنیک‌ها و ویرانگر اسرائیل در جنگ غزه، این خطر را با خود دارد که بخش‌های بزرگ‌تری از جمعیت این منطقه را به تندی و یکنشاند و نیروهای تازه‌ای به حماس بپیوندند.

■■■■

بر آورد تحلیلگران این است که بهترین نتیجه‌ای که اسرائیل ممکن است به دست آورد، شامل کاهش توانمندی‌های نظامی حماس در تکرار حمله‌ای به ویرانگری بورش هفتم اکتبر است، اما حتی این هدف محدود هم کاری گران به شمار می‌آید. کارشناسان می‌گویند حماس در این ایدئولوژی ریشه دارد که باید کنترل اسرائیل بر آنچه از نظر حماس، سرزمین‌های فلسطینی است، با توسل به زور خاتمه یابد؛ نگرشی که احتمالاً پابرجا خواهد ماند. طحان مصطفی، تحلیلگر ارشد فلسطینی در اندیشکده گروه بین‌المللی بحران می‌گوید: تا زمانی که این پس‌زمینه وجود دارد، شما با شکلی از حماس سروکار خواهید داشت. این تصور که بتوانید یک سازمان را ریشه‌کن کنید، خیال‌پردازی محض است.

■ ساختار دست‌نخورده است

ارتش اسرائیل هفته قبل گفت که حدود ۸هزار از حدود ۲۵ تا ۴۰هزار جنگجوی حماس را کشته‌است. رون تیسبت است که این برآورد چگونه به دست آمده است. ارتش اسرائیل می‌گوید حدود ۱۰۰هنفر هم خودشان را تسلیم کرده‌اند، که برچه حماس تکذیب کرده که همه اینها از کادرهای این گروه باشند. گاهی هم ارتش اسرائیل گزارش‌های مثبتی از پیشروی منتشر می‌کند و خبر می‌دهد به زودی در نواحی شمال غزه کنترل کاملی خواهد داشت، یعنی بر نقاطی که اواخر اکتبر، تهاجمش را از همان جا آغاز کرد، با این حال، بنیامین نتانیاھو روز گذشته و پس از آنکه ارتش تأیید کرد در ۴۸ساعت گذشته ۱۵ نظامی‌اش کشته شده‌اند، اذعان کرد جنگ «هزینه بسیار سنگینی برای ما دارد.»

هنوز هم از جنوب غزه، راکت‌هایی به صورت روزانه به اسرائیل شلیک می‌شوند، البته تعدادشان بسیار کمتر شده است. مایکل میلشتاین (Michael Milshtein) یک افسر ارشد اطلاعاتی پیشین اسرائیل، سخنان برخی رهبران اسرائیلی را مورد انتقاد قرار داد که حماس را در نقطه فروپاشی تصویر می‌کنند. وی می‌گوید که این حرف‌ها می‌تواند انتظاراتی نادرست درباره طول دوره جنگ به وجود آورد. میلشتاین می‌گوید، مدتی است می‌گویند حماس در حال سقوط است اما واقعیت ندارد. هر روز ما بانبردهای شدیدی روبه‌رو می‌شویم.

ارتش اسرائیل با توزیع برده‌هایی در باریکه غزه، مبلغ ۴۰۰هزار دلار برای اطلاعاتی که به دستگیری یحیی سولوا، رهبر حماس در غزه و ۱۰۰هزار دلار برای محمد دیفی، رئیس شاخه نظامی حماس، یعنی گردان‌های القسام بینجامد، تعیین کرده است. این دو به عنوان معماران حمله هفتم اکتبر شناخته می‌شوند، هر چند

کناره‌گیری کند. اما تغییرات آینده بیش رو، با توجه

به آشفنگی‌های اجتماعی و سیاسی در اسرائیل در ماه‌های قبل از جنگ، می‌تواند فراتر از این باشد. برکناری احتمالی نتانیاھو پیامدهای بزرگی خواهد داشت و بر بسیاری از مسائلی که بر اتحاد او با احزاب مذهبی در راست افراطی حاکم منکی بود، اثر می‌گذارد. همچنین می‌تواند فرصتی نادر برای تغییر شکل قرارداد اجتماعی اسرائیل فراهم کند. بیشتر اسرائیلی‌ها پس از رویارویی خطرناک با حکومت غیرلیبرال و استبدادی، به وضعیت موجود رضایت نخواهند داد و درخواست ضمانت‌های محکمی خواهند کرد.

■ تحلیل‌های نادرست از حماس

دو تحول مختلف به عدم مادگی اسرائیل برای مواجهه با هفتم اکتبر کمک کرد. مورد اول، درک نادرست دولت از امنیت کشور بود. در آغاز سال ۲۰۲۳، نتانیاھو و شرکای ائتلاف راست‌گرای او مطمئن بودند اسرائیل حماس را مهار کرده است. آنها تصور می‌کردند وظیفه اداره بیش از ۴میلیون ساکن غزه، مواضع این جنبش اسلام‌گرای رادیکال را تعدیل و تمرکز آن را به سمت حل مسائل و دوری از حملات فراتر از مرزهای این باریکه هدایت کرده است. مهم‌تر از آن، تشکیلات نظامی اسرائیل متقاعد شده بود که حتی اگر حماس سعی برای حمله کند، با سد امنیتی میلیارد دلاری با فناوری پیشرفته که در پایان سال ۲۰۲۱ در امتداد خط آتش۱۹۴۹ ساخته شده بود، خنثی می‌شود، در نتیجه احساس امنیت کاذبی در میان نیروهای ارتش اسرائیل در مورد وضعیت در امتداد مرز اسرائیل با غزه ایجاد کرد. این فرضیات به ایجاد نقص‌های امنیتی ویرانگر کمک و حملات حماس را بسیار مرگبار کرد. علاوه بر همه اینها، اصلاحات قضایی را که نتانیاھو در

پیرالمملک

سرورس بین‌الملل ۶۰۰۶۰۸۵۲۳

ف

این یک واقعیت است که پس از هفتم اکتبر، هیچ چیز در اسرائیل هرگز مثل قبل نخواهد بود. نتانیاھو باید در پایان جنگ کناره‌گیری کند، ولی با توجه به آشفنگی‌های اجتماعی و سیاسی در ماه‌های قبل از جنگ، تغییرات می‌تواند فراتر از این باشد

طرح، از حضور در خدمت داوطلبانه خودداری خواهند کرد. ماه جولای، در نامه اعتراضی که بیش از هزار نفر از نیروهای ذخیره نیروی هوایی آن را امضا کردند، آمده بود: «این قانون به دولت اجازه می‌دهد به شیوه‌ای بسیار غیرمنطقی عمل کند که به‌امینت کشور اسرائیل آسیب می‌رساند و باعث از بین رفتن اعتماد می‌شود.» با این حال، به نظر می‌رسید رهبران اسرائیل فکر می‌کردند می‌توانند سیاست‌های تفرقه‌انگیز و خطرناک را ترویج کنند، حتی اگر این امر موجب دوقطبی‌شدن رأی‌دهندگان و تضعیف‌امنیت ملی شود.

همانند مفرضات‌شان در مورد حماس، عزم دولت برای نادیده گرفتن مخالفت گسترده مردمی با طرح‌های بازنگری قضایی، اقدامی به شدت نادرست بود. شکست‌های سیاسی و امنیتی بسیاری که به هفتم اکتبر منجر شد، مطمئناً پیامدهای گسترده‌ای خواهد داشت. پیش از این، رئیس ستاد ارتش اسرائیل، رئیس اداره اطلاعات نظامی و مدیر ششین بت، آژانس امنیت داخلی اسرائیل، مسئولیت حفره‌های امنیتی را بر عهده گرفته‌اند و به نظر می‌رسد همه به زودی با پایان یافتن جنگ غزه از سمت خود استعفا کنند، با این حال تاکنون خود نخست‌وزیر به وضوح سکوت و از پذیرفتن مسئولیت اشتباهات در هفتم اکتبر امتناع کرده است، او ظاهراً خود را برای یک کمیسیون رسمی تحقیقاتی احتمالی در مورد آنچه اشتباه رخ داده است، آماده می‌کند، با این حال گمان نمی‌رود سران سازمان‌های امنیتی اسرائیل همگی پس از جنگ پاسخگو باشند، آن هم در شرایطی که شخص نتانیاھو سعی می‌کند از هر گونه عواقبی در امان باشد.

فارین افرز، ۱۹دسامبر ۲۰۲۳ ترجمه: **زهراسادات آفرینی**

وزارت دفاع امریکا (پنتاگون) پیش‌تر اعلام کرده بود تعداد کشورهای که به این‌انقلاب دریایی پیوسته‌اند، به ۲۰کشور افزایش پیدا کرده است، اما نامی از این کشورها نبرده بسود. بحرین تنها کشور خاورمیانه است که در این انقلاب دریایی حضور دارد. «لوید استین» وزیر دفاع امریکا در سفر اخیرش به منطقه غرب آسیا گفته بود بریتانیا، بحرین، کانادا، فرانسه، ایتالیا، هلند، نروژ، جمهوری سیشل و اسپانیا به این عملیات ملحق شده‌اند. در مرحله بعد او مدعی شد یونان و استرالیا نیز به این انقلاب دریایی پیوسته‌اند که در مجموع، ۲۰کشور به این انقلاب پیوسته و حداقل هشت کشور مشارکت‌کننده نیز از علنی‌کردن آن خودداری کرده‌اند، در حالی که سه کشور مهم اروپایی یعنی فرانسه، اسپانیا، ایتالیا و همچنین استرالیا بعداً اعلام کردند در این انقلاب دریایی مشارکت نخواهند کرد.

توهم نابودی حماس

هستند و پنج گردان اصلی آن در شمال غزه، شهر غزه، مرکز غزه و دو شهر جنوبی آن، یعنی خان‌یونس و رفح مستقر هستند. یک مقام رسمی ارتش اسرائیل می‌گوید: برگزیده‌ترین نیروهای حماس در دو گردان شمالی هستند که حدود ۶۰عضد نیروی رزمی حماس را شکل می‌دهد. او مدعی شد نیمی از آنها کشته، مجروح یا دستگیر شده یا به جنوب گریخته‌اند. این مقام نظامی اسرائیلی می‌گوید هدف اسرائیل این است که ابتدا دولت حماس را منحل کند، سپس رزمندگانش را بترکند و فرماندهان و جانشینان اصلی‌شان را حذف کند. اما عظیم تمیمی یک خبرنگار فلسطینی و عضو اخوان‌المسلم که کتابی هم درباره حماس نوشته است، می‌گوید این گروه برای چنین شرایطی آماده شده است. وی می‌گوید: رهبران ارشد ممکن است هر لحظه ناپدید شوند چراکه ممکن است کشته، دستگیر یا تبعید شوند، بنابراین این سازوکار را چیده‌اند تا فرماندهی حماس به آسانی منتقل شود.

به گفته تحلیلگران و مقام‌های پیشین اطلاعاتی و نظامی، گردان‌های القسام به گروه‌های رزمی کوچک‌تر و کوچک‌تری تقسیم شده‌اند تا هر حمله‌ای دفاع

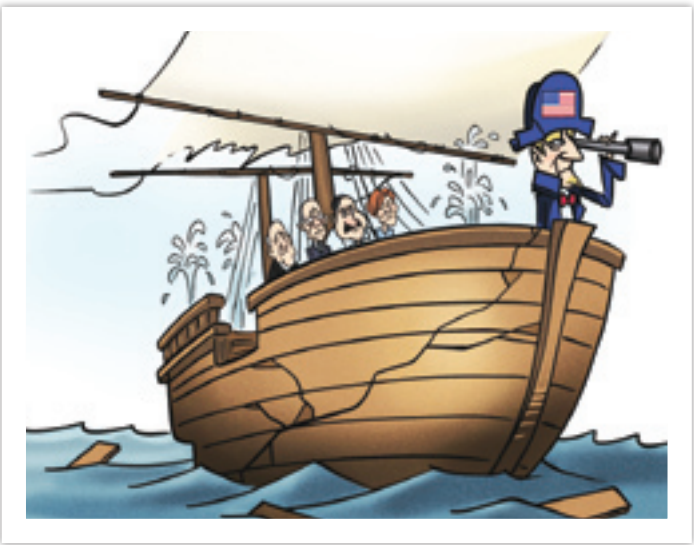
ف

از سال ۱۹۸۷ که حماس سربر آورد، این گروه در برابر تلاش‌های مکرر برای نابودی رهبرانش، جان به در برده و تحلیلگران سیاسی و نظامی می‌گویند ساختار حماس به گونه‌ای طراحی شده است که بتواند اینگونه موقعیت‌های اضطراری را هضم کند

فیوورک تایمز، ۲۷دسامبر ۲۰۲۳ ترجمه: **معاونت مطبوعاتی**

دیدگاه

اروپا زیر بار سپر دریایی برای اسرائیل نمی‌رود

■ خروج ۳کشور اروپایی

سه کشور بزرگ اروپایی عضو ناتو یعنی فرانسه، اسپانیا و ایتالیا اخیراً در اقدامی متعارض با اهداف واشینگتن، اعلام کردند با ائتلاف دریایی اعلامی از سوی ایالات‌متحده مشارکت نمی‌کنند. وزارت دفاع فرانسه اعلام کرد از تلاش‌ها برای تضمین آزادی دریانوردی در دریای سرخ حمایت می‌کند، اما نواهای فرانسوی تحت فرماندهی فرانسه این کار را می‌کنند. فرانسه در امارات یک پایگاه دریایی دارد و حدود هزار و ۱۰۰هنگامی فرانسوی هم در جیبوتی هستند. به گفته وزارت دفاع ایتالیا، این کشور عضو ائتلاف دریایی امریکانیست و برای حفاظت از منافع ملی خود در دریای سرخ به درخواست‌های خاص اسپانیا نیز بار د در خواست امریکا اعلام کرد تنها در مأموریت‌های به رهبری ناتو بسا اتحادیه اروپا مشارکت می‌کند و به طور یکنجانبه در عملیات در دریای سرخ مشارکت نخواهد کرد.

«پدرو سانچز» نخست‌وزیر اسپانیا با تصمیم اتحادیه اروپا برای حمایت از ائتلاف دریایی امریکا در دریای سرخ مخالفت کرد. سانچز تأکید کرد: من به استفاده از نیروی دریایی ضددردی دریایی اروپا موسوم به عملیات «آتالانتا» برای حفاظت از کشتی‌های تجاری در دریای سرخ در برابر حملات یمن مخالف هستم. نخست‌وزیر اسپانیا در عین حال تأکید کرد که با ایجاد یک واحد عملیاتی دیگر به این منظور در منطقه مخالفتی ندارد. عملیات آتالانتا در سال ۲۰۰۸ از سوی کشورهای اروپایی تشکیل شد و حوزه عملیاتی آن به ششخ افریقا و غرب اقیانوس هند مربوط می‌شود. مقابله با درزاد دریایی سومالی بخشی از فعالیت این واحد عملیاتی بوده است. همچنین استرالیا در خواست امریکا برای پیوستن به ائتلاف دریایی را رد کرده است. «ریچارد مارلز» وزیر دفاع این کشور گفت تمرکز راهبردی استرالیا بر منطقه ایندو- پاسیفیک است.

■ ناراضیاتی اروپایی‌ها از امریکا

اعلام خروج سه کشور اروپایی عضو ناتو از ائتلاف دریایی امریکا نشان‌دهنده بی‌اعتمادی آنها به واشینگتن و در عین حال نوعی اعتراض به دنبال‌رویی امریکا از اسرائیل با حمایت یب چون و چرا از آن برای ادامه جنگ خونین غزه و مخالفت با آتش‌بس است که پیامدهای آن به ویژه حملات یمنی‌ها در دریای سرخ موجب خسارات قابل ملاحظه‌ای برای تجارت و کشتیرانی غربی‌ها شده است. این سه کشور اروپایی تأکید کردند که فقط عملیات دریایی اضافی را ذیل فرماندهی سازمان ملل، ناتو یاتحاحیه اروپا و نه امریکا انجام می‌دهند. موضع اخیر نخست‌وزیر اسپانیا در مخالفت با حضور نیروی دریایی ویژه اروپا در ائتلاف دریایی امریکانیز تأکیدی دوباره بر اقدام سه کشور اروپایی در خروج از این ائتلاف است. «حسین العزی» معاون وزیر خارجه دولت یمن در صنعا در واکنش به تصمیم مادرید گفت: «ما از خودداری دریایی پذیرفتن دروغ‌های امریکا و بریتانیا درباره مسئله ناپوبری دریایی تمجید می‌کنیم.»

به نظر می‌رسد با تداوم حمایت همه‌جانبه واشینگتن از جنگ رژیم‌صهیونیستی علیه نوار غزه و مخالفت با آتش‌بس، شرکای اروپایی ایالات‌متحده بیش از پیش از همراهی با دولت بایسند در ماجراجویی‌های منطقه‌ای آن خودداری خواهند کرد. پیش‌از این به جو بایدن، رئیس‌جمهور امریکا هشدار داده شده بود به تصمیم مادرید برای او را جدی نمی‌گیرد. با خروج سه کشور اروپایی از جمله فرانسه، ایتالیا و اسپانیا ناخوس فروپاشی ائتلاف دریایی امریکا ناخواسته شده و اکنون با موضع‌گیری جدید اسپانیا مشخص شده است مادرید حتی با مشارکت نیروی دریایی ویژه اروپا نیز در ائتلاف دریایی ادعایی ایالات‌متحده مخالفت دارد. «پارسانا بودین» دیپلمات سابق امریکایی و مدیر کنونی مؤسسه مطالعات دیپلماسی در دانشگاه جورج تاون با اشاره به انزوا ی امریکامی‌گوید: «برای بسیاری از متحدان واشینگتن، اقدامات کنونی امریکا در حمایت از اسرائیل در تضاد با ایستادگی مادر کنار اوکران است.»